

**INTERVENCIÓ DEL PRESIDENT DEL CONSELL SOCIAL
INAUGURACIÓ DEL CURS ACADÈMIC 2006-2007**
La Seu Vella, 13 de setembre de 2006

SALUTACIÓ

Molt Honorable President de la Generalitat
Excm. i Mgfic. Rector de la UdL,
Hble. Conseller d'Educació i Universitats
Rectors i presidents de consells socials de les universitats de Catalunya
Distingides autoritats; Il·lms. Srs. Alcalde i President de la Diputació de Lleida
Dr. Salvador Giner
Membres del cos acadèmic
Membres del Consell Social
Comunitat universitària, senyores, senyors, amics tots.

FELICITACIONS

En primer lloc vull expressar la meva felicitació;
-als que heu aconseguit els premis extraordinaris de carrera. Enhorabona a vosaltres i a les vostres famílies.
-als que heu rebut les distincions d'honor de la Universitat de Lleida. Gràcies a tots per la vostra labor docent, investigadora i de gestió.
-i finalment, als guardonats amb la Distinció Vicenç Vives, a la qualitat docent.

ALOCUCIÓ

En aquests darrers 20 anys, qui més qui menys, ha detectat o experimentat la lentitud d'evolució de la universitat en relació a una societat en constant canvi; que ve a ser el mateix que reconèixer que el model actual està en crisi. És per això, entre altres motius, que els estats europeus intenten reaccionar creant l'Espai Europeu d'Educació Superior, conegut també com el procés de Bolònia.

Aquest repte d'un nou Espai Europeu d'Educació Superior, que projecta un millor futur, hauria de suposar una magnífica oportunitat per il·lusionar tothom i provocar una cohesió social que necessàriament ha de conduir al progrés i benestar de la ciutadania.

És cert que la Universitat ha de ser autònoma i que ha de pensar les seves estratègies i la seva missió a llarg termini, tot responant a les exigències morals, culturals i científiques que, en definitiva, són la seva raó d'ésser. Justament per aquest motiu la universitat es regeix des de dins. I en aquest punt, estaria d'acord amb l'il·lustre conferenciant d'avui, el Dr. Giner, quan en un dels seus articles manifesta que: *la universitat ha de pensar contra tot utilitarisme, en termes de servei i foment de la cultura i els seus resultats han de ser necessàriament intangibles*. I també quan afirma, que *no pot abdicar mai de ser, abans de tot, i més enllà de la demanda social, la casa del saber, la morada de la llibertat*.

Tanmateix la universitat no deixa de ser la institució que prepara als professionals qualificats que la societat necessita, i en aquest sentit, el de poder donar resposta a aquestes legítimes demandes, sembla coherent que hagi d'estar receptiva a l'hora d'escoltar els suggeriments que aquesta societat li fa arribar. Cosa que no significa que la universitat abdiqui de cap de les maneres a treballar i reflexionar sobre el ser i sentit últim de les coses.

Universitat, per definició, significa universalitat i això vol dir diversitat, convivència i participació de tots els grups ideològics en la creació, la crítica, i la extensió de la ciència i la cultura, mantenint la defensa del servei públic de l'ensenyament com a fonament, essència i raó de l'existència de la universitat pública. Per tant, incorporar en aquest debat els agents socials, és clau per al desenvolupament cultural, científic i econòmic d'una comunitat que no ha de quedar estancada avui, ni endarrerida demà.

El Consell de Ministres va aprovar fa pocs dies el projecte de Llei de Reforma de la LOU, la tercera en poc temps. L'Estat espanyol no acaba tampoc de trobar la solució, el què evidencia que no existeix una política universitària concreta. I aquesta situació, aquí a Catalunya, s'ha traduït, fins fa poc, en una mena de pactes

entre universitats que molts mai hem entès, i que no han contribuït a fer avançar la universitat catalana; més aviat l'han confós i enfrontat.

La vicepresidenta primera del Govern va destacar, d'aquesta reforma de la LOU, la voluntat de dotar les universitats de marges d'autonomia més amplis per a la presa de decisions en la seva administració i funcionament intern, ja que no totes les universitats tenen les mateixes necessitats i característiques.

Quan al nostre país el seu govern fa l'opció d'apropar les universitats a tots els ciutadans -complint els principis d'equilibri territorial i igualtat d'oportunitats-, dota d'autonomia a cadascuna d'elles perquè, d'acord amb llurs visions, puguin adaptar les seves estratègies a satisfer les pròpies necessitats i les de l'entorn de la seva àrea d'influència.

Per aquest motiu la nostra universitat, des del moment de la seva creació, i més intensament en els darrers anys, ha dut a terme una rigorosa anàlisi de la seva realitat per poder enfocar el seu futur adequadament. El resultat d'aquest estudi basa la seva estratègia sobre tres eixos: Desenvolupament Territorial, Cultura i Patrimoni; Salut i Educació, i una de, molt rellevant, el desenvolupament del sector Agroalimentari. Sobre aquests tres pilars, la UdL vol basar la seva aposta docent i una part important de la seva investigació aplicada. Opció que compta especialment amb tota la complicitat dels nostres principals ens locals: l'Ajuntament de Lleida i la Diputació, el visticlau dels Departaments de la Generalitat que per les seves competències els afecta; i un ampli consens dels agents socials arreu del territori.

Tenim un Pla Estratègic, capacitat, i voluntat expressa. Amb aquestes condicions, el Consell que m'honoro en presidir creu que s'està fent de la Universitat de Lleida, una universitat competitiva, reconeguda pels seus elements diferencials; i que, per la seva condició de petita i propera, és més flexible i oberta a les relacions amb l'entorn local, internacional i global, perquè compta amb un projecte de gestió innovadora, amb el que nosaltres confiem fermament i al que donem suport.

Aquestes propostes i suggeriments no ha estat fàcil fer-les entendre al DURSI per manca d'un diàleg que tantes vegades havíem reclamat. Vull ressaltar -amb tot- i agrair la receptibilitat i el suport del Departament d'Educació i Universitats, i del Departament d'Agricultura, Ramaderia, i Pesca, en aquesta darrera etapa, que ens ha permès signar uns preacords que s'han d'acabar de materialitzar a finals d'aquest mes de setembre i que donen impuls a les nostres aspiracions.

M'agradaria fer un agraïment especial al president Maragall, que sempre ens ha escoltat i animat a treballar perquè Lleida, de la mà de la nostra universitat, esdevingui un referent europeu en l'àmbit agroalimentari.

Ara que estem davant d'uns comicis al Parlament de Catalunya, volem demanar a tots els partits que incloguin en els seus programes electorals propostes concretes en matèria universitària, perquè trobem a faltar -com he dit abans- una política universitària feta amb atreviment i una bona dosi de seny, capaç d'orientar el camí cap al model de país que volem ser.

D'altra banda, els candidats a assumir responsabilitats de govern en representació de les Terres de Ponent, els emplacen a debatre sobre el futur de la nostra universitat; i per a aquest diàleg i posada en comú, el Consell Social està disposat a facilitar tots els mitjans per poder reunir tots els grups implicats, de la manera més oportuna i operativa, i tantes vegades com sigui necessari, amb l'objectiu d'agermanar esforços en benefici del futur de la nostra universitat.

Futur que jo us asseguro que pot ser brillant i esplendorós perquè dins de la comunitat que la integra: hi ha moltes persones de gran vàlua que s'implica i accepta compromisos; i un equip de govern amb programes i plantejaments exigents que, encapçalats pel rector, treballa amb coratge i dedicació amb la voluntat del millor destí per a la UdL, el seu entorn immediat, Catalunya i el món.

Vull agrair avui i aquí, a tota la comunitat universitària, en nom de la societat que representa aquest Consell Social, tot l'esforç que realitza dia a dia, perquè sabem que el nostre esdevenidor també depèn del que sigui la seva universitat. I, en la consecució d'aquesta missió tan important i complexa nosaltres ens comprometem a ajudar i participar amb il·lusió.

I ara passo la paraula al rector perquè, com diu un proverbi africà: l'amo de la casa és qui millor sap on son les goteres.

Bona feina i bon curs 2006-2007 !